

УЛУР РАЛАВАНИНГ
20 ЙИЛЛИГИ ОЛДИДАН

ЧУЛИ ИРОҚ

Бу воқеа ҳали-ҳали ёдимдан кўтарилмайди. Йиллар ўтган сайн унинг унутилмас хотираси ҳаёлим кўнгли тоғ юлдузидай яқинда кўринади.

Воқеа 1945 йилининг тўн ойида, Германияда, Берлин йўлида бўлиб ўтган эди.

Одер дарёсини кечиб, ва Улуғ ғалабамизни олиб келган сўнгги жангларда қатнашган баҳодирлар ҳақида очерк ёзиш учун йўлга чиқдим. Одер орқасидан бошланиб, Берлинга элтидиган автомагистралда дуч келган биринчи ҳарбий машинани тўхтатиб, унга тушиб олдим. Машинада автоматларнинг елкаларига осиб олган ўн чоқлиқ навқирон йигитлар гурунглашиб ўтиришбди. Улар билан саломлашиб, давра гурунгига қўшилдим.

Икки томони ўрмонзор кенг асфальт йўлда, шамолдай тез учиб бораётган машина бирдан тўхтади. Шофер кабинадан тушиб, кўлига чекол оди ва ўрмон ичига кириб кетди.

Мен ўрмондан тўриб, ўрмонни томоша қилдим. Шофер кетган томонга қарадим. Йўл четидан 40—50 метр нарида ағим дарахтлар орасидан булоқ оқарди. Шофер чеканин сувга тўлдирди, изига қайтди.

Шу вақт ўрмон устидан, олсидан най овози эшитилди. Мен кулоқларимга нишонмадим. Бутун вужудим қулоққа айланиб, най овозига маҳлиб эди. Таним ва энг секинлик куй «Чўли ироқ»нинг жонобали оҳанглари тўқилганини келарди...

Шофер машинасига ўрнатган ясама приёмникни буради. Ундан джазнинг бўғи овози эшитилди. Шофер «бу куй приёмникдан эмас, ўртоқ лейтенант» деди. Машинадаги жангчилар ҳам жим бўлишиб, най овозини мириқиб тинглар эдилар. Россиядан, Кавказдан, Украина ва Ўрта Осиёдан келган йигитларнинг ҳаммаси, олис-олислардан келётган сеҳрли куйни қизиқсиниб, дил бериб эшитишарди.

Мен машинадан тушиб қилиб, ўрмон ичидан тор сўмоқ йўлдан най овози келатган томонга йўл олдим. Сеҳрли куй мен унга тобора чорларди. Ўлимни кўрсатиб турарди. Қайласиз жангчи, кел, сеннинг учун қўлини айтмайин дегандай туюларди.

Ўрмон ичидан ялангликка қурилган катта бино рўпара-сидан чиқиб кетди. Битонинг иккинчи каватидан ҳамон ўша ҳаёлимни банд этган «Чўли ироқ» янграб эшитилмоқда. Болхона айвонда дам олиб ўтирган жангчиларга кўзим тушди.

Госпитал дарвозасида турган соқичга ўзимни танитириб, ундан найни ним чалаётганини айтиб беришини сўрадим. Соқич меннинг юзимга диққат билан қараб «ҳамшаҳарингиз чалапти, у киши майор, санбатининг командири Носир Хўжаев бўлади» деди.

Мен санбат командири бўлган ва найни тоғириб чалаётган ҳамшаҳаримни билишга шошиб, тўғри болхонага юрдим. Лекин болхона зинасига кадам қўлибди, юборига кўтарила олмадим. Зинада қўлтиқ-таёққа суянган ярадорлар турарди. Улардан баъзилари қўлтиқ таёқларини ёнларига қўйиб зинага ўтириб олган эдилар. Мен уларни безовта қилгим келмади. Қараотларда этган беморларнинг ҳам бошла-

ри най овози келатган тарафга қаратилган эди.

Мен бу жангчиларнинг юзига қарадим. Улар мени кўрмас эдилар. Уларнинг ўю-хаёллари, юрак тўқиллари найнинг ёқимли овозларига улашиб кетган эди. Нечакча жанг майдонларида Ватанимизга натта кулфатлар келтирган гитлерчи босқинчиларга қарши шиддатли жанглар қилган ва разил босқинчиларнинг аёвсиз адабини берган, қалблари дўшманга нисбатан қаҳр-ғазаб билан тўлиб-тошган бу азаматларин бир-пас бўлса-да кўз олдимда та-саввур этиб тургим келди. Улар ҳозир жангин, босиб ўтган оғир уруш йўлларини бир озгина бўлсада унутгандай туюларди-лар. Уларнинг уруш оловларида қотиб, қорайган юзлари ҳозирги дақиқада илиқ баҳор нурлари билан яқинраб кўринарди. Уларнинг лабларида табасум, юракларида меҳр тўқил-

ган эди. Мен бу жангчиларнинг юзига қарадим. Улар мени кўрмас эдилар. Уларнинг ўю-хаёллари, юрак тўқиллари найнинг ёқимли овозларига улашиб кетган эди. Нечакча жанг майдонларида Ватанимизга натта кулфатлар келтирган гитлерчи босқинчиларга қарши шиддатли жанглар қилган ва разил босқинчиларнинг аёвсиз адабини берган, қалблари дўшманга нисбатан қаҳр-ғазаб билан тўлиб-тошган бу азаматларин бир-пас бўлса-да кўз олдимда та-саввур этиб тургим келди. Улар ҳозир жангин, босиб ўтган оғир уруш йўлларини бир озгина бўлсада унутгандай туюларди-лар. Уларнинг уруш оловларида қотиб, қорайган юзлари ҳозирги дақиқада илиқ баҳор нурлари билан яқинраб кўринарди. Уларнинг лабларида табасум, юракларида меҳр тўқил-

ган эди. Мен бу жангчиларнинг юзига қарадим. Улар мени кўрмас эдилар. Уларнинг ўю-хаёллари, юрак тўқиллари найнинг ёқимли овозларига улашиб кетган эди. Нечакча жанг майдонларида Ватанимизга натта кулфатлар келтирган гитлерчи босқинчиларга қарши шиддатли жанглар қилган ва разил босқинчиларнинг аёвсиз адабини берган, қалблари дўшманга нисбатан қаҳр-ғазаб билан тўлиб-тошган бу азаматларин бир-пас бўлса-да кўз олдимда та-саввур этиб тургим келди. Улар ҳозир жангин, босиб ўтган оғир уруш йўлларини бир озгина бўлсада унутгандай туюларди-лар. Уларнинг уруш оловларида қотиб, қорайган юзлари ҳозирги дақиқада илиқ баҳор нурлари билан яқинраб кўринарди. Уларнинг лабларида табасум, юракларида меҳр тўқил-

ган эди. Мен бу жангчиларнинг юзига қарадим. Улар мени кўрмас эдилар. Уларнинг ўю-хаёллари, юрак тўқиллари найнинг ёқимли овозларига улашиб кетган эди. Нечакча жанг майдонларида Ватанимизга натта кулфатлар келтирган гитлерчи босқинчиларга қарши шиддатли жанглар қилган ва разил босқинчиларнинг аёвсиз адабини берган, қалблари дўшманга нисбатан қаҳр-ғазаб билан тўлиб-тошган бу азаматларин бир-пас бўлса-да кўз олдимда та-саввур этиб тургим келди. Улар ҳозир жангин, босиб ўтган оғир уруш йўлларини бир озгина бўлсада унутгандай туюларди-лар. Уларнинг уруш оловларида қотиб, қорайган юзлари ҳозирги дақиқада илиқ баҳор нурлари билан яқинраб кўринарди. Уларнинг лабларида табасум, юракларида меҳр тўқил-

О Ч Е Р Н

ларин мавж урарди. Мен бу азамат жангчилар ёнида туриб болхонага қарадим. Болхонада жангчи ярадорлар кўришарди. Уларнинг юзларида баҳор нурлари билан яқинраб кўринарди. Уларнинг лабларида табасум, юракларида меҳр тўқил-

ган эди. Мен бу жангчиларнинг юзига қарадим. Улар мени кўрмас эдилар. Уларнинг ўю-хаёллари, юрак тўқиллари найнинг ёқимли овозларига улашиб кетган эди. Нечакча жанг майдонларида Ватанимизга натта кулфатлар келтирган гитлерчи босқинчиларга қарши шиддатли жанглар қилган ва разил босқинчиларнинг аёвсиз адабини берган, қалблари дўшманга нисбатан қаҳр-ғазаб билан тўлиб-тошган бу азаматларин бир-пас бўлса-да кўз олдимда та-саввур этиб тургим келди. Улар ҳозир жангин, босиб ўтган оғир уруш йўлларини бир озгина бўлсада унутгандай туюларди-лар. Уларнинг уруш оловларида қотиб, қорайган юзлари ҳозирги дақиқада илиқ баҳор нурлари билан яқинраб кўринарди. Уларнинг лабларида табасум, юракларида меҳр тўқил-

ган эди. Мен бу жангчиларнинг юзига қарадим. Улар мени кўрмас эдилар. Уларнинг ўю-хаёллари, юрак тўқиллари найнинг ёқимли овозларига улашиб кетган эди. Нечакча жанг майдонларида Ватанимизга натта кулфатлар келтирган гитлерчи босқинчиларга қарши шиддатли жанглар қилган ва разил босқинчиларнинг аёвсиз адабини берган, қалблари дўшманга нисбатан қаҳр-ғазаб билан тўлиб-тошган бу азаматларин бир-пас бўлса-да кўз олдимда та-саввур этиб тургим келди. Улар ҳозир жангин, босиб ўтган оғир уруш йўлларини бир озгина бўлсада унутгандай туюларди-лар. Уларнинг уруш оловларида қотиб, қорайган юзлари ҳозирги дақиқада илиқ баҳор нурлари билан яқинраб кўринарди. Уларнинг лабларида табасум, юракларида меҳр тўқил-

ган эди. Мен бу жангчиларнинг юзига қарадим. Улар мени кўрмас эдилар. Уларнинг ўю-хаёллари, юрак тўқиллари найнинг ёқимли овозларига улашиб кетган эди. Нечакча жанг майдонларида Ватанимизга натта кулфатлар келтирган гитлерчи босқинчиларга қарши шиддатли жанглар қилган ва разил босқинчиларнинг аёвсиз адабини берган, қалблари дўшманга нисбатан қаҳр-ғазаб билан тўлиб-тошган бу азаматларин бир-пас бўлса-да кўз олдимда та-саввур этиб тургим келди. Улар ҳозир жангин, босиб ўтган оғир уруш йўлларини бир озгина бўлсада унутгандай туюларди-лар. Уларнинг уруш оловларида қотиб, қорайган юзлари ҳозирги дақиқада илиқ баҳор нурлари билан яқинраб кўринарди. Уларнинг лабларида табасум, юракларида меҳр тўқил-

ган эди. Мен бу жангчиларнинг юзига қарадим. Улар мени кўрмас эдилар. Уларнинг ўю-хаёллари, юрак тўқиллари найнинг ёқимли овозларига улашиб кетган эди. Нечакча жанг майдонларида Ватанимизга натта кулфатлар келтирган гитлерчи босқинчиларга қарши шиддатли жанглар қилган ва разил босқинчиларнинг аёвсиз адабини берган, қалблари дўшманга нисбатан қаҳр-ғазаб билан тўлиб-тошган бу азаматларин бир-пас бўлса-да кўз олдимда та-саввур этиб тургим келди. Улар ҳозир жангин, босиб ўтган оғир уруш йўлларини бир озгина бўлсада унутгандай туюларди-лар. Уларнинг уруш оловларида қотиб, қорайган юзлари ҳозирги дақиқада илиқ баҳор нурлари билан яқинраб кўринарди. Уларнинг лабларида табасум, юракларида меҳр тўқил-

ган эди. Мен бу жангчиларнинг юзига қарадим. Улар мени кўрмас эдилар. Уларнинг ўю-хаёллари, юрак тўқиллари найнинг ёқимли овозларига улашиб кетган эди. Нечакча жанг майдонларида Ватанимизга натта кулфатлар келтирган гитлерчи босқинчиларга қарши шиддатли жанглар қилган ва разил босқинчиларнинг аёвсиз адабини берган, қалблари дўшманга нисбатан қаҳр-ғазаб билан тўлиб-тошган бу азаматларин бир-пас бўлса-да кўз олдимда та-саввур этиб тургим келди. Улар ҳозир жангин, босиб ўтган оғир уруш йўлларини бир озгина бўлсада унутгандай туюларди-лар. Уларнинг уруш оловларида қотиб, қорайган юзлари ҳозирги дақиқада илиқ баҳор нурлари билан яқинраб кўринарди. Уларнинг лабларида табасум, юракларида меҳр тўқил-

ган эди. Мен бу жангчиларнинг юзига қарадим. Улар мени кўрмас эдилар. Уларнинг ўю-хаёллари, юрак тўқиллари найнинг ёқимли овозларига улашиб кетган эди. Нечакча жанг майдонларида Ватанимизга натта кулфатлар келтирган гитлерчи босқинчиларга қарши шиддатли жанглар қилган ва разил босқинчиларнинг аёвсиз адабини берган, қалблари дўшманга нисбатан қаҳр-ғазаб билан тўлиб-тошган бу азаматларин бир-пас бўлса-да кўз олдимда та-саввур этиб тургим келди. Улар ҳозир жангин, босиб ўтган оғир уруш йўлларини бир озгина бўлсада унутгандай туюларди-лар. Уларнинг уруш оловларида қотиб, қорайган юзлари ҳозирги дақиқада илиқ баҳор нурлари билан яқинраб кўринарди. Уларнинг лабларида табасум, юракларида меҳр тўқил-

ган эди. Мен бу жангчиларнинг юзига қарадим. Улар мени кўрмас эдилар. Уларнинг ўю-хаёллари, юрак тўқиллари найнинг ёқимли овозларига улашиб кетган эди. Нечакча жанг майдонларида Ватанимизга натта кулфатлар келтирган гитлерчи босқинчиларга қарши шиддатли жанглар қилган ва разил босқинчиларнинг аёвсиз адабини берган, қалблари дўшманга нисбатан қаҳр-ғазаб билан тўлиб-тошган бу азаматларин бир-пас бўлса-да кўз олдимда та-саввур этиб тургим келди. Улар ҳозир жангин, босиб ўтган оғир уруш йўлларини бир озгина бўлсада унутгандай туюларди-лар. Уларнинг уруш оловларида қотиб, қорайган юзлари ҳозирги дақиқада илиқ баҳор нурлари билан яқинраб кўринарди. Уларнинг лабларида табасум, юракларида меҳр тўқил-

ган эди. Мен бу жангчиларнинг юзига қарадим. Улар мени кўрмас эдилар. Уларнинг ўю-хаёллари, юрак тўқиллари найнинг ёқимли овозларига улашиб кетган эди. Нечакча жанг майдонларида Ватанимизга натта кулфатлар келтирган гитлерчи босқинчиларга қарши шиддатли жанглар қилган ва разил босқинчиларнинг аёвсиз адабини берган, қалблари дўшманга нисбатан қаҳр-ғазаб билан тўлиб-тошган бу азаматларин бир-пас бўлса-да кўз олдимда та-саввур этиб тургим келди. Улар ҳозир жангин, босиб ўтган оғир уруш йўлларини бир озгина бўлсада унутгандай туюларди-лар. Уларнинг уруш оловларида қотиб, қорайган юзлари ҳозирги дақиқада илиқ баҳор нурлари билан яқинраб кўринарди. Уларнинг лабларида табасум, юракларида меҳр тўқил-

ган эди. Мен бу жангчиларнинг юзига қарадим. Улар мени кўрмас эдилар. Уларнинг ўю-хаёллари, юрак тўқиллари найнинг ёқимли овозларига улашиб кетган эди. Нечакча жанг майдонларида Ватанимизга натта кулфатлар келтирган гитлерчи босқинчиларга қарши шиддатли жанглар қилган ва разил босқинчиларнинг аёвсиз адабини берган, қалблари дўшманга нисбатан қаҳр-ғазаб билан тўлиб-тошган бу азаматларин бир-пас бўлса-да кўз олдимда та-саввур этиб тургим келди. Улар ҳозир жангин, босиб ўтган оғир уруш йўлларини бир озгина бўлсада унутгандай туюларди-лар. Уларнинг уруш оловларида қотиб, қорайган юзлари ҳозирги дақиқада илиқ баҳор нурлари билан яқинраб кўринарди. Уларнинг лабларида табасум, юракларида меҳр тўқил-

ердан, она диёрдан ёшу-қариб, оқсоқ оналар олис гарбга — жангга кетган фарзандларининг йўлига натта умид билан қараётгандай, аёвсиз фарзандларининг аёвсиз омон, тоғлиб қайтишларини сабрсизлик билан кутиётгандай туюларди.

Най салосида жанг йўллари жонлангандай бўлди. Носир Хўжаев найни Тошкентдан, медицина институтидан олиб келган. У институтни тамомлаб, кўлига диплом олганди, уруш бошланганди. Дипломни ҳайда қолдириб онаси билан уйралашиб, ўзи билан фақат найни олди. Найни этик қўнғига тиқиб фронтга кетди. У инсти-тутда хаваскор санъаткорлик тўғрисидаги раҳбари эди.

Санъатни ва шофкорлиқни жуда севади. Шу киши насб билан фронтга йўл олди. Най ҳам, музика ҳам одамнинг хас-та дилига шифо келтиради деди.

Носир Хўжаев найни қаерда бўлмасин ўзи билан бирга олиб юрди. У 1941 йилининг кўз ойларида Москва бўсаларидан шиддатли жангларга қатнашди. 115 алоҳида ўқчи бригаданинг операция эвзодида командири бўлиб хизмат қилди. Москвада, улуғ пойтахтининг гитлерчи ғавдалардан ҳимоя қилишда ярадор бўлган жангчиларни ла-волади. Дўшман Москва остоналаридан улоқтириб ташлан-гандан кейин Носир Хўжаев ўз шифокор эвзоди билан Волга бўйларига келди. Бу ерда дўш-манингни жуда катта кучлари тўпланган эди. Дўшман кўшин-ларига қарши олиб боришдан ҳаёт-момот жангларда Хўжаев ўз эвзоди билан қатнашди, яра-дорларни лаволади. Гитлерчи-лар Волга бўйида батамом тор-моқ келтирилди. Баҳодир кў-шинларининг гарбга томон йўл олди. Хўжаев эвзоди ҳам олдинга ҳайдаб кетди. Унинг эвзоди Кувек ярим оловидан деб аталган оғир жангларда ҳам қатнашди. Бу ердан Днепр со-ҳилларига келди. Носир Хўжа-ев бу вақтда санитария батыо-нига командири ва бош шифокор этиб тайинланган эди. Унинг шифокорлар батыони Днепр-ни биринчи бўлиб кечиб ўтган қисмлар каторида нариги соҳил-га йўл олди ва у ердаги ярадор жангчиларни даволай бошлади. Батыон дўшман самолётларининг ҳужумига йўлқидди. Қўр-

банлар беради. Лекин врачлар, санитарлар ярадорлар ёнидан олган яшил ўрмон салқин ба-ҳор шабадасидан ҳаётни куй-лаб қўшин айтарди. Зангори осмон мусаффо кўксини ер усти-га тўтиб оёйишта дамлар келганлигидан сўзлаётгандай эди.

Фарғоналик йигитнинг ёнида қанча ўтирганини билмай-ман. Лекин унинг сўзи билан, унинг ҳаёли билан Ўзбекистон-ни, беповин Ватанини, Носир Хў-жаев босиб ўтган жанг йўлла-рини ҳаёлан кезиб чиқардим. Найнинг оромбахш, дилини қи-тиқловчи садосида Фарғона қи-зларининг шўх кулгилари, жў-мард йигитларининг баҳодирли-ги кўз ўнгимдан бирма-бир ўт-ди. Ҳаёл йўл танламайди. Мана! у Тошкент кўчаларида, Самар-қанд боғларида, Бухоро чўллари-да, Аму соҳилларида, Помир чўқилларида олиб юрибди. У

бонлар беради. Лекин врачлар, санитарлар ярадорлар ёнидан олган яшил ўрмон салқин ба-ҳор шабадасидан ҳаётни куй-лаб қўшин айтарди. Зангори осмон мусаффо кўксини ер усти-га тўтиб оёйишта дамлар келганлигидан сўзлаётгандай эди.

Фарғоналик йигитнинг ёнида қанча ўтирганини билмай-ман. Лекин унинг сўзи билан, унинг ҳаёли билан Ўзбекистон-ни, беповин Ватанини, Носир Хў-жаев босиб ўтган жанг йўлла-рини ҳаёлан кезиб чиқардим. Найнинг оромбахш, дилини қи-тиқловчи садосида Фарғона қи-зларининг шўх кулгилари, жў-мард йигитларининг баҳодирли-ги кўз ўнгимдан бирма-бир ўт-ди. Ҳаёл йўл танламайди. Мана! у Тошкент кўчаларида, Самар-қанд боғларида, Бухоро чўллари-да, Аму соҳилларида, Помир чўқилларида олиб юрибди. У

бонлар беради. Лекин врачлар, санитарлар ярадорлар ёнидан олган яшил ўрмон салқин ба-ҳор шабадасидан ҳаётни куй-лаб қўшин айтарди. Зангори осмон мусаффо кўксини ер усти-га тўтиб оёйишта дамлар келганлигидан сўзлаётгандай эди.

Фарғоналик йигитнинг ёнида қанча ўтирганини билмай-ман. Лекин унинг сўзи билан, унинг ҳаёли билан Ўзбекистон-ни, беповин Ватанини, Носир Хў-жаев босиб ўтган жанг йўлла-рини ҳаёлан кезиб чиқардим. Найнинг оромбахш, дилини қи-тиқловчи садосида Фарғона қи-зларининг шўх кулгилари, жў-мард йигитларининг баҳодирли-ги кўз ўнгимдан бирма-бир ўт-ди. Ҳаёл йўл танламайди. Мана! у Тошкент кўчаларида, Самар-қанд боғларида, Бухоро чўллари-да, Аму соҳилларида, Помир чўқилларида олиб юрибди. У

бонлар беради. Лекин врачлар, санитарлар ярадорлар ёнидан олган яшил ўрмон салқин ба-ҳор шабадасидан ҳаётни куй-лаб қўшин айтарди. Зангори осмон мусаффо кўксини ер усти-га тўтиб оёйишта дамлар келганлигидан сўзлаётгандай эди.

Фарғоналик йигитнинг ёнида қанча ўтирганини билмай-ман. Лекин унинг сўзи билан, унинг ҳаёли билан Ўзбекистон-ни, беповин Ватанини, Носир Хў-жаев босиб ўтган жанг йўлла-рини ҳаёлан кезиб чиқардим. Найнинг оромбахш, дилини қи-тиқловчи садосида Фарғона қи-зларининг шўх кулгилари, жў-мард йигитларининг баҳодирли-ги кўз ўнгимдан бирма-бир ўт-ди. Ҳаёл йўл танламайди. Мана! у Тошкент кўчаларида, Самар-қанд боғларида, Бухоро чўллари-да, Аму соҳилларида, Помир чўқилларида олиб юрибди. У

бонлар беради. Лекин врачлар, санитарлар ярадорлар ёнидан олган яшил ўрмон салқин ба-ҳор шабадасидан ҳаётни куй-лаб қўшин айтарди. Зангори осмон мусаффо кўксини ер усти-га тўтиб оёйишта дамлар келганлигидан сўзлаётгандай эди.

Фарғоналик йигитнинг ёнида қанча ўтирганини билмай-ман. Лекин унинг сўзи билан, унинг ҳаёли билан Ўзбекистон-ни, беповин Ватанини, Носир Хў-жаев босиб ўтган жанг йўлла-рини ҳаёлан кезиб чиқардим. Найнинг оромбахш, дилини қи-тиқловчи садосида Фарғона қи-зларининг шўх кулгилари, жў-мард йигитларининг баҳодирли-ги кўз ўнгимдан бирма-бир ўт-ди. Ҳаёл йўл танламайди. Мана! у Тошкент кўчаларида, Самар-қанд боғларида, Бухоро чўллари-да, Аму соҳилларида, Помир чўқилларида олиб юрибди. У

бонлар беради. Лекин врачлар, санитарлар ярадорлар ёнидан олган яшил ўрмон салқин ба-ҳор шабадасидан ҳаётни куй-лаб қўшин айтарди. Зангори осмон мусаффо кўксини ер усти-га тўтиб оёйишта дамлар келганлигидан сўзлаётгандай эди.

Фарғоналик йигитнинг ёнида қанча ўтирганини билмай-ман. Лекин унинг сўзи билан, унинг ҳаёли билан Ўзбекистон-ни, беповин Ватанини, Носир Хў-жаев босиб ўтган жанг йўлла-рини ҳаёлан кезиб чиқардим. Найнинг оромбахш, дилини қи-тиқловчи садосида Фарғона қи-зларининг шўх кулгилари, жў-мард йигитларининг баҳодирли-ги кўз ўнгимдан бирма-бир ўт-ди. Ҳаёл йўл танламайди. Мана! у Тошкент кўчаларида, Самар-қанд боғларида, Бухоро чўллари-да, Аму соҳилларида, Помир чўқилларида олиб юрибди. У

бонлар беради. Лекин врачлар, санитарлар ярадорлар ёнидан олган яшил ўрмон салқин ба-ҳор шабадасидан ҳаётни куй-лаб қўшин айтарди. Зангори осмон мусаффо кўксини ер усти-га тўтиб оёйишта дамлар келганлигидан сўзлаётгандай эди.

Фарғоналик йигитнинг ёнида қанча ўтирганини билмай-ман. Лекин унинг сўзи билан, унинг ҳаёли билан Ўзбекистон-ни, беповин Ватанини, Носир Хў-жаев босиб ўтган жанг йўлла-рини ҳаёлан кезиб чиқардим. Найнинг оромбахш, дилини қи-тиқловчи садосида Фарғона қи-зларининг шўх кулгилари, жў-мард йигитларининг баҳодирли-ги кўз ўнгимдан бирма-бир ўт-ди. Ҳаёл йўл танламайди. Мана! у Тошкент кўчаларида, Самар-қанд боғларида, Бухоро чўллари-да, Аму соҳилларида, Помир чўқилларида олиб юрибди. У

бонлар беради. Лекин врачлар, санитарлар ярадорлар ёнидан олган яшил ўрмон салқин ба-ҳор шабадасидан ҳаётни куй-лаб қўшин айтарди. Зангори осмон мусаффо кўксини ер усти-га тўтиб оёйишта дамлар келганлигидан сўзлаётгандай эди.

Улкамга файз-қўрку, дилларга
Бахш этди баҳор. Қизлар дутор чертиб куйласа
Нозини алвонранг гулларга
Нозини алвонранг гулларга

ШЕЪРНИНГ ТУФИЛИШИ

Шеър ёниш, Игнада қудуқ қазини, Олтин суви беришдай мисга, Тўн қийғизиб қабир қисқа.

А Л Л А

Шеър дардида чўчиб уйғондим саҳар, Яратмоқчи эдим янги бир қўшин. Қонотдан сукут, тиниқлик оқар, Кўнда фақат чўпон юлдузи ёниқ.

К У К Л А М К У Й Л А Р И

Ногаҳон чарақлаб юлдузли туйлар Аму бўйларидан келтирар салом. Табиат мафтунни қалбда тўқинлар Фикру ҳаёлимга бермайдн ором. Сер жилва, ишвакор илк баҳор кезар

ШУДИР ИЛҲОМ...

Шамол турди тарқалой булут, Кудш бокди тоғ, дало, қирга. Ёмғир ҳосил қилган қўлақлар Синиб кетди бир зумда ерга.

Ю Р А Н В А А Қ Л

Фан мағзин ёғондан чақиди аёл, Соз сўзлаб ҳаммага ёнади аёл. Юрак бўлса доим берилиб ҳисга, Изини берганларни кўра

ҚАДРИНГНИ БИЛ, ДУГОНАМ!

ё-нг. Байрамда ҳам келмади-ниги. Табрикламадингиз ҳам. Наҳот, дарров эскирган бўл-сан?

СЎЛИМ БАҲОР

Сўлим баҳор, сўлим баҳор, Нурда кулган йўлим баҳор. Шу баҳорга, гул баҳорга Ярашгани дерида бор.

МУҲАББАТ БЎЛМАСА...

Мен сени изладим, сен эса мени Мухаббат аталмиш бир хибондан. Мен сени сўзладим, сен эса мени Кўнглига саодат битган достондан.

ҚИЗИҚАРЛИ КЕЧА

Драматург Сарвар Азизов ва Ҳамза номидаги Ленин орденли ўзбек академик драма театрининг бир гуруҳа артистлари Нисозий Тошкент давлат педагогика институтини студентлари ҳузурига меҳмон бўлиб келишди. Урашувда сўзга чиққан институт ректори Ш. Абдуллаев, ўқитувчилардан Н. Малахов, Қ. Ҳикматов, Ш. Абдуллаев, ҳамда кўпгина студентлар «Қонли сароб» асари ҳақида ўз фикр ва мулоҳазаларини айтид-лар. Драма айлари С. Азизов сўз-га чиқиб иқодий режислари ҳақида гапириб берди.

ОТАМ ХОТИРАСИ

Улуғ Ватан уруши йилларидаги ҳаёт-момот жангларда бутун совет халқи оёққа туриб Ватан ҳимоясига отланди. Қўлаб қаҳрамон аф-фавваллари бу шиддатли курашда она-юрт овозини учун жонини фидо қилди. Шулар орасида менинг отам Ҳабибулла Холхўжаев ҳам бор эди. Бу шеърни жангда кўрбон бўлган падарим хотирасига бағишлайман.

ҚАДРИНГНИ БИЛ, ДУГОНАМ!

Ёшлар очилиб, туладан кел-ган, оппоқ юзди, истараси ис-сиқ бир қиз кириб келди, са-ломлашиб, илтифот билан са-радди: — Муқимини, телефон қи-либ олсам... — Марҳамат, — жавоб

